

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej

PRZEGŁĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Szwecya i Norwegia. — Rosya. — Księstwa Naddunajskie. — Montenegro. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej pocztu. — Kronika.

Monarchya Austryacka. Sprawy krajowe.

Proces obwinionych o zdradę państwa rozpoczęty d. 2 sierpnia we Lwowie.
(Ciąg dalszy.)

Antoni R. lat 19. liczący zaprzeczył zupełnie, aby wiedział cele stowarzyszenia. Wykonał przysięgę tylko na to, że wstąpi do wojska c. k. Austryackiego i prawa wojskowe wykonywać będzie — należał do składki, ale tylko aby *Aleksandrowi D.* stancją opłacić — chodził do lasu Cesarskiego z drugimi na zabawę, grał w piłkę i mocował się, ale znowy do pójścia w Karpaty i innych knołów nie było. Wreście on nie zawierował *Mikołaja P.* do związku. W przysiędze wyrażenie: „bronić ojczyzny“ — znaczyło Austryę.

Całkiem zaś inaczej podał w zeznaniach śledczych. Tam przyznał czyn szczegółowo. Wstąpienie do związku zaczęło się tem, że na miesiąc przed uwięzieniem przechadzał się po wałach z *Aleksandrem D.* Spotkali dwóch oficerów; *Aleksander D.* spytał go: ażali odważy się bić z temi oficerami — ? *Antoni R.* powiedział: i owszem. Wtedy usłyszał plan zawierbowania 4000 ludzi — udania się w Karpaty, zbliżył się do *Pawła P.*, który wskazał mu cele odbudowania Polski — a następnie wykonał przysięgę. — Chodził z drugimi do lasu Cesarskiego, gdzie *Paweł P.* przesłuchiwał rowy, pokazując jak on to we wojnie będzie przesłuchiwał je w obec nieprzyjaciela. Na próbę bitwy, stoczyli między sobą bójkę, z której *Antoni R.* z nadwreżonym wyszedł surdudem. — *Paweł P.* i *Aleksander D.* wykazywali, iż rewolucya za rok lub najdalej za lat trzy wybuchnie.

Ostatni ustęp przyznał, iż go zadyktował, ale jestto wypływ z jego wyobraźni, bo o tem od nich nie słyszał. Zresztą wszystko co zeznał, to mu narzucił sędzia śledczy, i na jego nastawiania potakiwał na wszystko co chciano zapisać.

C. k. prokurator co do tego oświadczył, iż obrona obwinionego mija się z prawdą, bo tenże był pierwszy ze wszystkich słuchany, — doniesienie o czynie, zostawało wtedy w ręku c. k. prokuratora, a przeto sędzia śledczy, słuchając obwinionego, jeszcze ani jednej okoliczności wiedzieć nie mógł — i dopiero to przesłuchanie użyczyło mu wątku do dalszego śledztwa. — To oświadczenie c. k. prokuratora stwierdził c. k. sędzia przewodniczący porównaniem daty, kiedy *Antoni R.* był po pierwszy raz słuchany.

Obrońca obwinionego zwrócił onegoż uwagę, aby zeznawał tak, jak się rzecz miała w istocie — obżałowany pozostał jednak przy zaprzeczeniu.

Karol J. był następnie pytany.

Odczytany zeznaniom swoim z d. 17. kwietnia zaprzeczył zupełnie, choć je tak samo zadyktował; powodu odwołania podać nie umiał. Twierdził, iż zawiązał stowarzyszenie celem przystawania do wojska, i że w rocie przysięgi „bronić ojczyzny“ znaczyło bronić Austrii w razie wstąpienia do wojska.

Nakoniec był słuchany *Antoni N.* lat 17. liczący.

Niechęć początkowo nie przyznać — odczytano mu zeznania jego, z których wypływa, że poznawszy się z *Aleksandrem D.* i obalamucony przezeń świetnym rodowodem jego rodziny, znajomością sił natury granic cesarodziejstwa sięgającą, przystąpił do związku w myśli, że w zmartwychpowstałej Polsce zostanie wielkim panem. — Słyszał o planach powstania, i o tem, że w 2. lub 3. latach wybuchnie takowe.

Przyznał *Antoni N.* iż odczytane mu zeznania są jego własne, twierdząc, iż po wykonaniu przysięgi żałował tego, chciał nawet wystąpić z towarzystwa, domyślając się, że w tem tkwi coś złego i o tym zamiarze zawiadomił *Karola Franciszka R.*

Po przesłuchaniu obwinionych — odczytane zostały ich świadectwa; w ogólności były one dobre, dla *Hieronima P.* co do jego umysłowych zdolności bardzo świetne. — Co do rodowodu *Aleksandra D.* tenże nie wylegitymował się, że jest prawnikiem Gaspra Baltazara D. herbu Rolla.

Co do ich majątku, okazały świadectwa, że wszystkim fortuna całkiem poskąpiła swych darów.

Przystępujemy to podania wniosku c. k. urzędu publicznego.

C. k. prokurator powoławszy się na rozwinięty uprzednio akt zaskarżenia — uważał iż zostało w przeprowadzeniu rozprawy publicznej jakoteż z odczytanych pism udowodnionem, iż w r. 1857 przez niektórych obżałowanych spisek w celu zrewolucjonowania Galicji zawiązany został ze spisano statuta, projekt werbowania zwolenników, i wygotowano plan napadu na Lwów. Ze lubo papiery odnoszące się do spisku zakopanemi zostały w lesie Krzywczyckim w r. 1857 w czerwcu, jednakowoż, za przewodem tychże samych naczelników, knowania w r. 1858 kontynuowano — w tym celu czyniono składki — ułożono plan pójścia w Karpaty aby się ćwiczyć w rzemieśle wojennem, i buntowania chłopów po prowincyi — dokonania zamachu na niezrzedzielność państwa w ciągu lat dwóch lub trzech, i w tymto celu związano się przysięgą. Tym sposobem czyn zdrady państwa tak jak ustawa go określa niewątpliwie nastąpił.

Czynu tego stali się jako sprawcy winnymi obżałowani a to z własnego przyznania:

Paweł P. przyznał czyn w śledztwie, odwołał go po części przy rozprawie głównej nie usprawiedliwszy niczem odwołania. Przyznał istnienie spisku w r. 1857 — zaś w r. 1858 miał to już być nie spisek, ale związek celem wzajemnego kształcenia się i wstąpienia do wojska.

Aleksander D. przyznał czyn w zupełności w ciągu śledztwa, zaś przy rozprawie ustnej oświadczył, iż spisek istniał w r. 1857, że przez wakacje przerwano działalność jego, że w r. 1858 podjęto też same cele rewolucyjne w nowem stowarzyszeniu się. Ostatnią okoliczność odwołał jednak zaraz, spostrzegłszy się, że ta nie odpowiada planowi nowej obrony — i podał następnie, że związek był tylko w celu wstąpienia do wojska, i że przysięgę wykonano wyłącznie dla tego, iż w razie gdyby Austrya przywróciła dobrowolnie niepodległość Polsce, a wtedy wojna domowa wybuchłaby — wtedy on z towarzyszami stanąłby po stronie Austrii.

Sama niedorzeczność obrony odslania jej kłamliwość. Że zaś obadwaj dopuścili się wyraźnego kłamstwa, dowodzi to, że oni, jako naczelnicy związku, wiedzą najlepiej cele i zamiary onegoż, — każdy z nich jednak takowe podaje odmiennie; gdy więc się nie zgadzają ze sobą, a to, co przyznali jednomyślnie przed sędzią śledczym sprawdzone jest przez zeznania drugich, przeto dopuszczają się kłamstwa — a tym sposobem ich pierwotne przyznanie się pozostaje niewzruszone i udowodnione.

Wszyscy inni obwinieni zeznali czyn szczegółowo w sądzie śledczym, zaś przy rozprawie publicznej niektórzy tylko potwierdzili przyznanie, inni odwołali je częściowo, podając ten jeden powód odwołania, że dyktowali wszystko za uprzedniem przedstawieniem im stanu sprawy przez sędziego śledczego, a zatem nie z własnego opowiadania — a dyktowali dla tego, aby nie siedzieć na osobności lub w kajdanach, czem jednak sędzia ich nie straszył.

Ta sama jednomyślność obrony dowodzi, iż obwinieni zmówili się ze sobą w więzieniu, jak się mają tłumaczyć przy rozprawie publicznej.

Dowód ten tem bardziej jest nie wątpliwy, że nawet *Karol Franciszek R.* tejże samej obrony używał, chociaż, jak już okazano co do niego, był on słuchany najpierwej ze wszystkich, wtedy, kiedy sędzia nie wiedział jeszcze, o co rzecz idzie. Tutaj więc kłamstwo jest najjaśniejsze dowiedzione.

Z częściowego więc przyznania się obwinionych przy rozprawie głównej i z dowodu ich kłamstwa — z nieusprawiedliwienia niczem odwołania uprzednich zeznań, musi być wynioskowany dowód ich winy a to z własnego przyznania.

Gdyby nawet w ten sposób prawny dowód osiągnięty być nie mógł, — to zważywszy, że to samo, co zeznali obżałowani przy rozprawie głównej, stanowi zbrodnią zdrady państwa, i że tylko przeczą zamiaru złego, ten zamiar z samych wiadomych, przy rozprawie publicznej sprawdzonych okoliczności, mógłby według §. 268 P. k. być dowiedziony.

Co do jednego *Pelicyana J.* wnosil c. k. prokurator, ażeby z uwagi, że nie jest dowiedzone iż tenże w czasie popełnionego czynu, skończył 14 lat, aby znieść dochodzenie przeciw niemu dla braku prawnych dowodów.

Co do kary był zdania:

Aby co do *Alexandra D.* gdy ten lat 20 ukończył, wydać wyrok stosownie do stanowczego przepisu prawa, na karę śmierci, który to wyrok Najjaśniejszemu Panu do potwierdzenia przedłożony być ma. Wyrok sądowy pociąga zarazem za sobą utratę szlachectwa. Co do reszty obżalowanych, wykazał mnóstwo łagodzących okoliczności — a że obżalowani lat 20 nie przeszli, więc kara wypada od lat 10 do 20.

Wnosił wymierzenie kary najmniejszej, to jest dla każdego na lat 10 ciężkiego więzienia. — Proponowane niższej kary przechodzi granice jego władzy. — Zarazem, polewając obżalowanych względem sądu wnosił, aby co do wszystkich z wyjątkiem *Pawła P.* jako naczelnika — i z powodu kłamstw najwidoczniejszych, których dopuszczał się, a świadczących o jego niepoprawności) po onychże zawyrokowaniu, przedstawić ich drogą łaski, celem zmniejszenia stopnia kary, do sądu przełożonego, a to z uwagi na niezwykłe okoliczności czyu łagodzące.

Co do *Felicjana J.* był zdania, aby go za dopuszczenie się czynu karygodnego, który jedynie ze względu nie dowiedzionej pełnoletności zbrodnią nie jest, i przekroczenie stanowi — ukarać w myśl §§. 237, 269, 270 ust. k. aresztem sześciomiesięcznym.

Na wniosek ten c. k. urzędu publicznego, odpowiedzieli obrońcy adwokaci krajowi *Dr. Kabat, Czajkowski i Rodakowski*. Mowy ich świetne, zręczne i zlewające się w jedną całość myśli, starały się wykazać nieistnienie zbrodni w czynie zarzucenym obżalowanemu. Pierwszy obrońca wywiódł logicznie rzecz ze stanowiska psychologicznego, drugi zaprzeczył czynu dowodząc, iż były to tylko przygotowania do czynu nie ulegające karygodności, trzeci zaprzeczył bytu złego zamiaru w czynie popełnionym.

Te zajmujące obrony postaramy się podać później.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(Stan zdrowia Jej Mości Cesarzowej. — Wiadomości bieżące. — Plany rozszerzenia Wiednia. — Ćwiczenia uczniów marynarki.)

Wiedeń, 7go sierpnia. Czytamy w gazecie wiedeńskiej: Podług wiadomości z *Luxemburga* zostaje Jej Mość Cesarzowa w najlepszym zdrowiu, bywa codziennie w kościele i wychodzi na przechadzki.

— Ces. austriacki ambasador w Paryżu, baron *Hübner*, spodziewany jest jeszcze w sierpniu w *Kissingen*.

— Ces. rosyjski ambasador, p. *Balabine*, przybędzie w połowie bieżącego miesiąca na swoją posadę do Wiednia.

— Z *Budy* donoszą z 5. b. m.: Jego Cesarzew. Mość *Arcyksiążę Albrecht* objął na powrót funkcję generał-gubernatora Węgier.

— Z 31. lipca b. r. skończył się termin, który na mocy najwyższego własnoręcznego pisma z 20. grudnia 1857 rozpięło c. k. ministerium spraw wewnętrznych do ubiegania się o nagrodę za najlepszy plan rozszerzenia cesarskiego rezydencyjnego i stołecznego miasta Wiednia.

Z upływem tego terminu nadesłano w ogóle 80 planów konkursowych, które tymczasowo wzięto pod rozpoznanie.

Nakazana przez najwyższą instancję wystawa wszystkich planów nastąpi zapewne za 6 lub ośm tygodni.

— Uczniowie c. k. akademii marynarskiej w *Fiume* wsiedli dnia 1. b. m. na pokład c. k. śrubowej korwety „*Erzherzog Friedrich*“, dla odbywania zwyczajnych ewolucji. Ćwiczenia te będą trwać tego roku trzy miesiące, nim tymczasem na przyjęcie uczniów zrestawrują gmach w *Barcola*.

Ameryka.

(Zajęcie stolicy Mormonów.)

Z *Nowego Yorku* donoszą z 21. lipca. Dnia 21. czerwca wkroczył generał *Johnston* do *Salt Lake City*. Kapitan *Marcy* miał główną swą kwaterę w mieście. Mormonów zaproszono do powrotu i zamieszkania w domach opuszczonych. „Święci“ przebywają ciągle jeszcze w *Prove*, gdzie obrali sobie główne schronienie.

Hiszpania.

(Szczegóły z podróży Królowej. — Stanowiska junty wojennej.)

Z podróży *Ich król. Mości* ogłoszono dalsze wiadomości. Do *Leon* zjechała król. familia 28. lipca około drugiej godziny zrana i była jak najradośniej przyjmowana; 29. chciała zabawić w *Mieres* i przychyłając się do życzeń ludności zamysliła za dnia odbyć wjazd do *Oviedo*. Do *Ferrolu* mają ściągnąć, jak słyhać, wiele okrętów wojennych, na wielki przegląd.

— Zaprowadzona niedawno junta wojenna, oznaczyła według dziennika *Las Novedades* cztery środkowe stanowiska wojenne: *Madryd* z *Nową Kastylią*, *Walencją* i *Balearami*, *Barcelonę* z *Katalonią*, *Saragossę* z *Aragonią*, *Nawarrą*, prowincjami *baskiskimi* i *Burgos*, *Sewilę* z *Andaluzją*, *Granadą* i *Estremadurą*.

Anglia.

(Program jazdy Królowej do Niemiec. — Nowiny dworu. — Uczta dla marynarzy. — Zamknięcie sesji angielskich. — Ostatnie tegoroczne posiedzenie w izbach.)

Londyn, 4go sierpnia. Przybycia Królowej angielskiej spodziewają się w *Antwerpii* dnia 10. b. m. wieczór, lub 11go zrana. W pierwszym wypadku przenocuje Królowa na pokładzie swego okrętu. Dnia 11go zrana wyruszy Jej Mość Królowa w dalszą podróż do *Prus*; w *Akwisgranie* przyjmować ją będzie Jego król. Mość książę pruski, a noc z 11. na 12ty przepędzi w *Dysselldorfie*.

W dalszej swej podróży dnia 12go zamierza królowa spędzić kilka godzin w *Hanowerze*, lecz jeszcze tegoż dnia zjechać ma do *Babelsbergu*. Świta Jej Mości Królowej składać się będzie z około 40 osób.

— Po skończonem posiedzeniu rady tajnej, która dnia 31go lipca odbyła się w *Osborne*, przyjmowała Jej Mość Królowa na posłuchaniu także lorda *Stratforda de Radcliffe*, tudzież posła z *Nicaraguy*, i p. *Gordon'a* posła hanowerskiego. Następnie przedstawiał się Jej Mości Królowej kapitan *Knipe* i wręczył Jej adres życzeń i mieszkalców wyspy św. *Heleny* przy sposobności zamęczenia księżniczki.

— Dnia 1go b. m. kazała Jej Mość Królowa na cześć urodzin księcia małzonka, przygotować w *Osborne* ucztę dla 500 osób, a to dla marynarzy z jachtu królewskiego, dla garnizonu w *East-Cowes* i robotników w dobrach *Osborne*. Uczta wyprawiała się pod namiotami na murawie pod zamkiem, poczem zabawiali się tańcami. Familia królewska przypatrywała się ochocie tej wiejskiej do godziny 7mej wieczór z wielkim upodobaniem.

— Dziennik *Times* zastanawia się nad sesją roku 1858, i spostrzega przytem, że mimo zachwianego stanowiska wszystkich stronnictw dotychczasowych odbywały się jednak czynności parlamentarne w najlepszym porządku, a instytucje krajowe doznawały ciągłego ulepszenia. Mężom stanu wypadałoby obznajomić się koniecznie nanow z temi warunkami, pod któremi przychodzą ministrowie do władzy i przy niej się utrzymują, gdyż w ciągu ostatnich dwóch lat popełnili przywódcy wszystkich stronnictw najgorsze błędy w walce swej o posadę ministeryalną. Lord *Palmerston* i jego koledzy nie przewidzieli niebezpieczeństwa, jakie im zagrażało, i jeszcze na początku roku bieżącego występowali zbyt chępliwie. Jakoż nie upamiętali się jeszcze i wtenczas, kiedy stanowisko ich zachwiało się już znacznie z powodu 3 lub 4 mianowań nierozsądnych, a do czego przyczynił się nie mało i ten ton wyniosły, sarkastyczny i niemal wzgardliwy, który izbę niższą nie mało obrażał. Dziennik rzeczony nie bardzo też oszczędza i teraźniejszego ministra, lecz mimo to oddaje wszelką słusność lordowi *Stanlej* (ministrowi kolonialnemu, synowi hrabi *Derby*), i wróży mu świetną przyszłość.

— Na posiedzeniu izby wyższej dnia 3go sierpnia otrzymała znaczna liczba bilów sankcję królewską.

W izbie niższej wniesiono jeszcze przed odroczeniem parlamentu kilka interpelacji, z których dwie tylko są ważniejsze. — *P. T. Duncombe* interpelował względem stosunków do *Neapolu*. Od dwóch lat — rzecze między innemi — zerwano stosunki dyplomatyczne z *Neapolem*, a teraz radby się dowiedzieć, czy nie zaszła lub czy nie zajdzie w tem jaka zmiana. *Kancelarz skarbu* nie może z interpelacji tej wyrozumieć, czy interpellant jest za przywróceniem tych stosunków, lub się tego obawia, tudzież czyli w tem widzi dowód sympatii angielskich dla absolutyzmu za granicą, lub przeciwnie. Tyle tylko może powiedzieć, jako rząd Jej Mości Królowej jest tego zdania, że zerwanie stosunków dyplomatycznych między dwoma państwami należy do rzędu tych środków, które nie tylko że są połączone z przykrością tak dla jednej, jak i dla drugiej strony, lecz nadto usprawiedliwione być mogą tylko wyraźną koniecznością. Co do *Neapolu*, tedy możeby nie przyszło do tego wszystkiego, gdyby u dworu tamtejszego znajdował się poseł angielski. Stosunki między *Anglią* i *Neapolem* są szczególnego rodzaju, jak to się okazało nie przy jednej sposobności, n. p. w negocjacyach co do zaboru okrętu „*Cagliari*“, które skończyło się w sposób dla *Anglii* pomyślny, a dla *Neapolu* wcale nie ubliżający. W tej chwili nie może o stosunkach z *Neapolem* nic więcej powiedzieć, jak tylko to, że wypadłoby je przywrócić. Na zapytanie p. *White* względem działań wojennych w *Chinach* oświadczył p. *D'Israeli*, że według ostatnich doniesień z *Chin* można spodziewać się tylko pomyślnych wypadków wojennych.

Francya.

(Podróż Cesarzka. — Książę *Napoleon* przeżyje w radzie ministeryalnej. — Wiadomości bieżące. — Reskryt księcia *Napoleona* do izby handlowej w *Algierze*.)

Paryż, 4. sierpnia. *Monitor* opisuje wczorajszą podróż *Ich Mości Cesarstwa*, a wjazd do *Caen* nazywa prawdziwą owacją. — O godzinie 9tej wieczorem udali się *Ich Mość Cesarstwo* na bal w ratuszu.

— Hrabia *Walewski* pojechał także do *Cherbourg*, ale powróci już w sobotę.

— Książę *Napoleon*, zajęty organizacją swego ministerium, nie opuści *Paryża* podczas nieobecności Cesarza, i obejmie teraz, po wyjeździe swego ojca do *Hawru*, prezydencję w radzie ministeryalnej.

— Po ukończeniu festynów cherburskich spodziewają się licznych awansów w marynarce cesarskiej.

— *Monitor* z dnia dzisiejszego zawiera dekret cesarski, według którego oświecenie publiczne i sprawy co do wyznań religijnych w *Algierze* należą do wydziału księcia *Napoleona*.

— Do izby handlowej w *Algierze* wydał książę *Napoleon* następujące pismo na przesłany mu adres:

„Szanowni Panowie! Mocno mnie tknęły te uczucia, jakie wyraziłicie tak w imieniu swoim, jak i ludności algierskiej. Upatruję w tem prawdziwe szczęście, że mianowanie moje przyjęto za rekompensację postępu i dobra kolonii naszej. Wszystkie te wielkie i pożyteczne przedsięwzięcia, o jakich w adresie swym wspominać, znajdują silne poparcie pod moim zarządem. Równoczesny rozwój

rolnictwa, handlu i przemysłu musi być podstawą naszych powodzeń, i do tego też skieruje wszelkie usiłowania moje. Spodziewam się, że niezadługo będę mógł zwiedzić piękna tę kolonię, której administracyę najwyższą mnie powierzono. Natenczas wyrażę Wam wprost podziękę moją za starania Wasze około komercyjnego jej dobra. Poweźcie szanowni Panowie zapewnienie wysokiego poważania."

W chwilach okropnych scen w Dzeddzie to szczególna, że pan Emerat i waleczna córka francuskiego konzula zawdzięczają ostateczne swe ocalenie szaleństwu służącej panny Eveillard. Opowiadają, że służąca na widok tylu okropności, przerażona dostała pomieszania zmysłów, zaczęła śmiać się i tańczyć. Co właśnie przstraszyło skrytobójców arabskich, bo u nich szaleńiec, wyobraza natchnienie boże. Dziewczyna ta przybyła z swą panią do Paryża i zostaje teraz w szpitalu. Jest nadzieja, że przyjdzie do zdrowia, już bowiem daleko spokojniejsza i tylko od czasu do czasu wpada w pomieszanie.

Szwajcarya.

(Nowa konstytucya neuenburska.)

Konstytucyjna rada Neuenburga zwołana 25. lipca zaraz po odrzuceniu, wypracowała nowy wniosek, nad którym ma głosować lud dnia 8. sierpnia. Poprawioną konstytucyę przyjęło 72 głosami przeciw 8. Do ludu będzie wydana proklamacya. — Hrabia Cavour dla wielkiej ulwy musiał odstąpić od zamierzonej podróży pieszej po Lukmanie i powrócić prosto na Bernhardin do Turynu.

Włochy.

(Publiczne rozboje w Piemencie.)

Z Turynu donoszą *Gazecie di Milano*, że po powtórneznalezieniu granat pękających w St. Etienne, wielu a między temi i kilku Włochów uwięziono.

Gazecie z Tryestu piszą z Turynu z 2go b. m. Pomimo że i tydzień bez egzekucyi nie przeminie, i że właśnie czterech zbrodniarzy równocześnie obwieszono, panują u nas rozboje w zatrważający sposób. Nie ma dziennika, by nie donosił o kradzieży, włamaniu się, rabunku, kalectwie lub morderstwie. Duch stowarzyszenia się przejął i lotrów chcąc tam łatwiej rzemiosło prowadzić. Oburzającą jest obojętność tych bandytów na życie i śmierć swych ofiar, nawet i wtedy, gdy bez oporu składają swym zdzierecom pieniądze i klejnoty.

Niemce.

(Konferencye monetarne. — Rewizya traktatu gotajskiego.)

Mnichów, 2. sierpnia. Odroczone od kilku tygodni posiedzenia południowo-niemieckiej konferencyi monetarnej rozpoczęły się według doniesienia gazety augsburskiej znów dnia dzisiejszego, by po otrzymanej już teraz decyzji rządów co do uchwał powziętych przez konferencyę sprawę tę zakończyć.

Eisenach, 30. lipca. Wczoraj wieczór została zamknięta obradująca tu od 22. b. m. konferencya pełnomocników rządów niemieckich w zamiarze rewizyi Gotajskiego traktatu z r. 1851 względem stosunków rodzinnego kraju. Ile wiadomo, zgodzono się na niektóre uchwały, któremi mają być usunięte zachodzące wątpliwości, niemniej jak względem praktycznego wykonania traktatu, mianowicie względem transportu osób wydalanych, umówiono się o jednostajne normy, które związkowym rządów dla instrukcyi władz zalecone będą. Na powyższej konferencyi rozruszano także sporną kwestyę względem traktatu paszportowego, czyli pod przepis, który profesjonistów wylacza od używania paszportu, należy także podciągnąć komisantów, którzy próbki i wzory rozwożą szukając kupca. Niektóre rządy niemieckie potwierdziły to pytanie, większa część jednak zaprzeczyła. W myśl tej ostatniej miała nastąpić teraz powszechna zgoda.

Wiesbaden, 30. lipca. Po zamknięciu dzisiejszej sesyi zgromadzonych Stanów zebrały się obie izby na posiedzenie, na którem zwyczajną sesyę tego rocznego sejmku za zamkniętą ogłoszono.

Szwecya i Norwegia.

(Żegluga wybrzeżna.)

Sztokholm, 31. lipca. Urzędowy *Posttidning* zawiera następującą wiadomość:

„Donoszą z pewnością, że owe sześć kobiet, które nadworny trybunał królewski skazał za odstąpienie od „czystej nauki ewangelicznej“ na wygnanie z kraju, otrzymały przed zamknięciem terminu apelacyjnego doniesienie, że byle prosili o ulaskawienie, następcą tronu rejent przyjmie życzliwie taką prośbę.“

Chrystiania, 31. lipca. Plakat królewski z dnia 19. b. m. odnosi się według doniesienia *National Ztg.* do sprawy względem przypuszczenia okrętów pruskich do udziału w żegludze u wybrzeży norweskich, lecz pod warunkiem wzajemności. (Takie też rozporządzenie wyszło jak wiadomo i co do przypuszczenia okrętów szwedzkich i norweskich do żegluzi u wybrzeży pruskich). Traktat w tej mierze stanął już także między Toskanią i Norwegią.

Rosya.

(Doniesienia z Warszawy. — Wojska nad Amurem.)

Korespondent Gaz. Wiedeńskiej pisze z Warszawy: Administrator letnich zamków cesarskich w Polsce generał-lejtnant Abramowicz przebywa obecnie w letnim zamku Skierniewickim i czyni tam przygotowania na przybycie Cesarza. Generałowie na urlopie po-

wracają już w znacznej liczbie z zagranicy. Komenderujący drugą dywizyą piechoty, generał-lejtnant Dobyszew, którego cztery pułki stoja pod Warszawą, powrócił już z podróży i objął znowu dowództwo. Namiestnik Królestwa Polskiego i naczelny komendant pierwszej armii, książę Gorczakow, bawi obecnie w morskich kąpielach Scheveningen w Holandyi. Pomocnik ministra komunikacyi wodnej i lądowej, generał Gerstfeld, zabawi kilka dni w sprawie kolei żelaznych w Polsce. — Zdziwia to bardzo, że z Kaukazu nie donoszą żadnych dzieł rosyjskiej broni, chociaż armia Kaukazka otrzymała znaczne posiłki. Być może, że woprzód chcą ukończyć fortece, założone w nowo zdobytym nieprzyjacielskim okręgu. Podania korespondentów, że w kraju nad Amurem mają Rosyanie 10 000 stojącego wojska, są podobno przesadzone. W okręgu Amuru są tylko dwie warownie, to jest Nikolajewsk i Maryińsk, z których pierwsza ma załogę 2000 ludzi, a druga zaś mniejszą. Poza krajem Amuru, niedaleko chińskiej granicy, stoi korpus Kozaków Bajkalskich liczący tylko 600 ludzi.

Księstwa Naddunajskie.

(Sprzedaż materyalu pod budowę kolei.)

Bukareszt, 28. lipca. Minister Ghika, kuzyn księcia Kaimakama, złożył swój urząd.

Z Wołoszczyzny donoszą, że rząd tamtejszy postanowił przedaz zakupionego przed dwoma laty materyalu do budowy kolei żelaznej, i że jak na teraz zarzuca plan budowania kolei żelaznej od Karpat do Dunaju i morza czarnego. Obrót handlowy tak w Mul-tanach jak i na Wołoszczyźnie ustaje coraz bardziej, a kredyt prawie całkiem podupadł.

Montenegro.

(Napady Montenegrynow.)

Depesza z Raguzy z 3. sierpnia donosi: „Montenegryni otrzymawszy wiadomość o napadzie Turków na Pieri i zabójstwie, którego dopuścili się Kolochini na bracie ich Wojewody, wpadli pomimo formalnego zakazu księcia Danily na terytoryum Kolochinów, i odparli ich po zaciętej walce. Montenegryni stracili przytem 30 ludzi. Na wiadomość o tem kazal książę uwięzić natychmiast nieposłusznych swemu zakazowi szefów, jakoż zdegradowano ich i wtrącono do więzienia.“

Turecja.

(Przywrócenie spokojności w Hercegowinie i w Kaney.)

Trebinia, 2. sierpnia. U komisarza tureckiego była deputacya powstańców z Hercegowiny, by mu przedłożyć swoje skargi i życzenia; komisarz przyrzekł jej wszelkie względy, jakich doznają inni chrześcianie w Turcyi. Bezpieczeństwo i zaufanie zaczynają ustalać się na nowo w tej prowincyi. Komisarz, Hussein Basza, odjechał do Grahowa.

Kanea, 27. lipca. Powstańcy wracają do domu. Konzulowi angielskiemu, którego zajęcia z Vely Baszą pogorszyły jeszcze tamtejsze zawiakania, rozkazala ambasada angielska w Konstantynopolu opuścić wyspę. Achmet Basza wraca do Konstantynopola.

A z y a.

(Stosunki z Chinami się pogorsza. — Wolność prasy indyjskiej przywrócona.)

Paryski *Pays* mówi o dalszych działaniach na Pekin: „Rzeka Pejho nie jest dość głęboka na korwety i fregaty, tylko łodzie kanonierskie i awizowe mogą po niej pływać. Lecz ażeby pomnożyć zbrojne siły wyprawy, lekkie statki holują szalupy innych okrętów z wojskiem lądowem. W ten sposób dostaną się przed Tien-Tsing, drugie miasto państwa, i uzyskają wszelkie potrzebne środki do bombardowania go, bo kanonierskie szalupy wiozą ogromne działa. Niepodobna przewidzieć, czyli uderzenie na Tien-Tsing naprowadzi Cesarza na lepsze myśli o sprzymierzonych; jakkolwiekby, jeżeli ten atak nie przywiedzie do żadnego rezultatu, tedy admirałowie pomkną się do Pekinu i użyją na to kanału, który w głąb miasta prowadzi. Według tego co słychać o armii cesarskiej, nie zastaną tam więcej nad 3 do 4000 ludzi. Nie jest niepodobnem, by Chińczycy nie rzucili się do swych dawnych środków obrony i nie spuścili wodę kanału. W takim razie musieliby sprzymierzeni wysiadać z okrętów i lądem przebywać kilka kilometrów do Pekinu. Ten plan zresztą jest jedynie możliwy; w przeciwnym razie musianoby w Kantonie lub Szanghaju czekać kilka lat na zawarcie traktatu, gdyby go chiński rząd potrafił ciągle odwlekać.“

Z Kantonu podjął angielski generał Straubenzee 2. czerwca wyprawę chcąc z gór w sąsiedztwie wyparować tak zwanych „walecznych.“ Znalazł ich obóz w północnej stronie miasta i wzmożniwszy się tysiącem ludzi, uderzył na nich. Potyczka trwała dnia 3. cały dzień; „waleczni“ zajmowali korzystne stanowisko na wzgórzach i cofali się zwolna z jednego wzgórza na drugie, podczas gdy Anglicy i francuscy żołnierze, wycieńczeni upałem, ledwo za nimi postępować mogli. W ten sposób udało się im umknąć, i niepodobna było się dowiedzieć jaką ponieśli stratę. Okrętowemu lekarzowi, który się dostał w ich ręce, ucięli głowę; jeden sierżant doznał tego samego losu. Dwóch żołnierzy angielskich poległo od skwaru słonecznego, a jedenastu odniosło rany. Spiekota była tak wielka, że po kilkunastu żołnierzy padało z wysilenia, a o dalszem ściganiu nieprzyjaciela nie można było ani myśleć. Niedokładnym skutkiem walki nabrał nieprzyjaciel większej śmiałości i rzucał dnia 4. i 5. rakiety na kwatery wojska. Już nawet w ostatnich dniach zeszłego miesiąca dopuszczali się ukryci po przedmieściach Kantonu

„waleczni“ różnych bezprawców i między innemi napadli na angielską straż policyjną, której ludzie tylko z trudnością się ocalili.“

— Dziennik indyjski *Harkur* z 18. czerwca donosi, że prasa indyjska znów wolna. Akt, którym ją poddano cenzurze, jest z 13. czerwca 1857, i był cały rok w mocy obowiązującej.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 6. sierpnia. Z Cherbourg donoszą: Wczoraj wieczór była uczta na okręcie *Bretagne*. Królowa Wiktoria miała dziś odjechać. W ciągu uczty wniósł Cesarz toast na cześć Królowy i famili królewskiej mówiąc: że czuje się szczęśliwym mogąc wynurzyć uczucie, jakie obudza w nim obecność Królowy w Cherbourg i na okręcie admirałskim. Wypadki te mówią same za siebie i dowodzą, że nieprzyjazne namiętności, podniecane kilkakrotnie nieszczęsem nieporozumieniem, niezdolaty ostudzić ani przyjaźni łączącej obudwu monarchów, ani życzenia ludów co do utrzymania pokoju. I ma on też nieomylną nadzieję, że wszelkie usiłowanie, by rozbudzić nanowo zawiść i namiętności dawniejszej epoki, rozbiłoby się o zdrowy rozsądek ludów tak samo, jak łamą się fale na tej tamie, która w tej chwili ochrania floty obudwu państw. — Książę Albert odpowiedział na ten toast imieniem Królowy w tym samym duchu.

Londyn, 7. sierpnia. Doniesienie z Walencji, podane w wczorajszym numerze dziennika *Times*, potwierdza, że nowa próba założenia druta podmorskiego zupełnie się udała. Sygnal okrętu „Niagara“ nadszedł podług umowy. — Paropływ z Nowego Yorku przywiózł wiadomości z 24. z. m. W Washingtonie odbywały się pogłoski o blizkiem nabyciu wyspy Kuby. Agitacja wyborów rozpoczęła się.

Turyń, 6. sierpnia. W magazynach artylerji, w pobliżu pałacu królewskiego, powstał pożar o 5. godzinie zrana, i do południa nie był jeszcze przytłumiony.

Genewa, 5go sierpnia. Towarzystwo zaatlantyczne zapowiedziało sprzedaż swoich pięciu paropływów na dzień 30go października r. b.

Modena, 5go sierpnia. Stan oblężenia w Karrarze został zniesiony.

Rzym, 29. lipca. Margrabia Maffei mianowany został senatorem Rzymu. Podług wiadomości z Neapolu z 29. lipca umarł dziejopis Carlo Troya 28. lipca w Neapolu.

Kurs lwowski.

Dnia 9. sierpnia.

		gotówka		towarem	
		złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	44	4	47
Dukat cesarski	„ „	4	47	4	50
Półimperyj zł. rosyjski	„ „	8	16	8	20
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	35	1	36
Talar pruski	„ „	1	32	1	33
Polski kurant i pięciogłotówka	„ „	1	10	1	11
Galic. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	80	18	80	40
Galic. obli. g. ind. 82 ¹ / ₂	„	82	10	82	45
5% Pożyczka narodowa	„	83	20	83	57

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 9 sierpnia.

		złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po		80	12
„ „ „ „ „ 100 po		—	—
„ „ „ „ „ 100 po		—	—
„ „ „ „ „ 100 po		80	42
„ „ „ „ „ 100 po		—	25 ¹ / ₂

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. sierpnia o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 83¹/₂ — 83⁷/₈. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 94 — 84¹/₂. Lomb. wen. pożyczki z 5% 97¹/₂ — 98. — Obligacje długu państwa 5% 82¹/₂ — 82⁷/₈. det. 4¹/₂ 72¹/₂ — 72³/₄. det. 4% 65 — 65¹/₂. detto 3% 50 — 50¹/₂. detto 2¹/₂ 41¹/₂ — 41³/₄. detto 1% 16¹/₂ — 16¹/₂. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 97 — —. Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 96 — —. Detto Peszt. 4% 96 — —. Detto Medyol. 4% 95 — —. — Obligacje ind. niżej. austr. 5% 94¹/₂ — 94¹/₂. detto węgier. 83¹/₂ — 83³/₄. detto galic. 82¹/₂ — 83. detto siedmiogr. 82¹/₂ — 82¹/₂. detto innych krajów koron. 85 — 85¹/₂. Oblig. bank. 2¹/₂ 64 — 64¹/₂. Pożyczka loter. z r. 1834 307 — 308. Detto z roku 1839 134¹/₂ — 134³/₄. Detto z r. 1854 110¹/₂ — 110¹/₄. Renty Como 16³/₄ — 16⁷/₈.

Galic. list. zastawne 4% 78 — 79. — Półn. Oblig. Prior. 5% 88¹/₂ — 89. Glognickie 5% 82¹/₂ — 83. Obligacje Dun. żegl. par. 5% 88 — 88¹/₂. — Oblig. Lloyd (w srebrze) 5% 88 — 88¹/₂. — 88¹/₂. 3% Prior. obl. tow. rzad. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 110 — 111. Akcyj bank. narodowego 967 — 968. Akcyje c. k. uprzyw. towarzyst. kred. 239³/₄ — 239⁷/₈. Akcyje niżej. austr. tow. eskomp. 118 — 118¹/₂. Detto Budzysko-Lincko-Gmundzkiej kol. 88¹/₂ — 89. Detto półn. kolei 165¹/₂ — —. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 258 — 258¹/₂. Detto kolei ces. Eliz. po 200 złr. z wpłatą 30% 100¹/₂ — 100¹/₂. Detto Połud.-północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. 94 — 94¹/₂. Detto cisańskiej kolei żel. 100 — 100¹/₂. Detto Lomb.-wen. kol. żel. 232¹/₂ — 232¹/₂. Detto Cesarza Franc. Józ. wschod. kol. żel. 184 — 184¹/₂. Detto losy tryest. 113¹/₂ — 114. Detto tow. żegl. parowej 529 — 530. Detto 13. wydania 102³/₄ — 103 —. Detto Lloyd 357 — 360. Peszt. mostu łańcuch. 59 — 60. Akcyje rdyna parowego wikt. 88 — 89. — Detto Pressah.-Tyrnawskiej 1. wydania 19 — 20. — Detto 2. wydania 29 — 20. Esterhazego losy 40 złr. 79¹/₂ — 80. Windischgratza losy 26¹/₂ — 27. Waldsteina losy 26¹/₂ — 26³/₄. Kęglewicha losy 15³/₄ — 16. Kę. Salma losy 42³/₄ — 42⁵/₈. St. Genois 37³/₄ — 38. Palfiego losy 40 — 40¹/₄. Clarego 38 — 38¹/₄.

Amsterdam 2 m. 87¹/₄. Angsburg Uso 105¹/₈. Bukareszt 31 T. 266¹/₂. — Konstantynopol 31 T. 474 —. Frankfurt 3 m. 104¹/₂ l. —. Hamburg 2 m. 77. — Liwerna 2 m. 104. — Londyn 3 m. 10 — 14. — Medyolan 2 m. 103³/₄. Paryż 2 m. 122⁷/₈. — Cesarzskich ważnych dukatów agio 7¹/₄ — —. Detto koron. 14 3. Napoleons'dor 8 12 — 13. Angielskie Sover. 10 15 — 16. Imperyal Ros. 8 22 — 23. Srebro —.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 9. sierpnia

Oblig. długa państwa 5% 82¹/₂; losowane obligacje 5% —; obligacje długa państwa 4¹/₂ 72³/₄; 3% 65¹/₄; 3% —; 2¹/₂ —; pożyczka loter z r. 1834 309¹/₂; z r. 1839 134³/₄; z r. 1854 110¹/₂; pożycz. nar. z r. 1854 84. Obl. banku — Akcyje bankowe 970. — Akcyje zakładu kredytowego 241 — Akcyje kolei półn. po 1000 złr. — —. Austr.-franc. akcyje kolei żelazn. po 500 fr. z wypłatą w ratach —; detto z pełną wpłatą 258; kolej żelazna lomb.-wenecka —. Akcyje kolei nadeckiej —. Kolej cesarskiej Elzbiety 200⁷/₈. Kolej połud. półn. komunikacyjna —. Akcyje żegluga parowej na Dunaju po 500 złr. 532. Akcyje żegl. parowej Lloyd po 500 złr. —. Akcyje niżej. austr. Towarzystwa eskomp. po 500 złr. —. Galic. listy zast. 4% —. Oblig. indemn. niżej. austr. —; detto innych krajów koron. —; detto galic. 82³/₄; detto węgierskie 83¹/₂. Amsterdam —. Angsburg 105¹/₈. — Bukareszt 266¹/₂. Konstantynopol 473. Frankfurt 104¹/₂. Hamburg 77. Lipsk —. Liwerna —. Londyn 10 — 13. Medyolan 103³/₄. Maraylia —. Paryż 122⁷/₈. — Agio duk. ces. 7¹/₄.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. sierpnia.

Hotel rosyjski: P. Truskolawski Leonard, z Płonny.
Hotel europejski: PP. Rosnowski Xaw., z Tartakowa. — Kunaszewski Wład., z Kutyszcza. — Antoniewicz Ant., z Grochowca.
Hotel angielski: PP. Udrycki Ad., z Wielkichmostów. — Zawadzki Ant., z Firlejówki.
Hotel Kuhna: PP. Krajewski Nikazy, z Czech. — Brześciński Henryk, z Barszczowiec.
Do pomieszkania prywatnego: P. Deyma Ant., z Ostro.
Hotel podolski: P. Listowski Alex., z Koropec.
Pod białego konia: P. Rodkiewicz Sew., z Łukawca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. sierpnia.

PP. Dr. Czerniański Emil, c. k. prof. uniwersytetu, do Mikołajowa. — Hr. Łoś Just., do Borkowa. — Urbański Rud., do Dobrosina. — HHr. Ożarowscy Maur. i Konst., do Łachiego. — Hr. Starzyński Leop., do Podkamienia. — Sokolowski Jul., z Baranycz. — Kawecki Grzegorz, do Rosyji.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. i 8. sierpnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.39	+ 16.0°	87.3	południowy sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.26	+ 17.0°	96.5	półn. wschod. „	burza
10. god. wiecz.	325.61	+ 14.0°	97.5	połud.-wsch. „	deszcz
Wysokość deszczu 16...46.					
7. god. zrana	326.26	+ 15.0°	95.2	poł.-wschodni sł.	deszcz
2. god. po poł.	326.89	+ 20.2°	72.5	„ „	pochmurno
10. god. wiecz.	327.67	+ 16.0°	88.4	„ „	„
Wysokość deszczu 1...04.					

KRONIKA.

Pierwszy spis osób, co w nadziei bliskiego rozwiązania J.M. Cesarzowi pospieszyły za składkami na cele dobroczynne:

PP. Ernest Ostermann, c. k. pensjonowany major 10r., Fryderyk Hübner 5r., Karol Höflich 2r., Teodor Torosiewicz 5r., Kröbl pr. burmistrz 2r., panowie radcy magistratualni: Ziotecki 1r., Baumann 1r., Gregorowicz 1r., Jarosch c. k. buchhalter państwa 1r., Kuryłowicz sekr. mag. 1r., Hofmann, dyr. urzęd. pomocniczych 1r., Gnatkewski aktuaryusz rady 1r., Lidl adjunkt registratury 1r. Razem 32r.

— Dreźnie zajmuje obecnie w wysokim stopniu rzadka osobliwość zoologiczna. Pokazują za pieniądze ośmioletniego jelenia, który nie przewyższa wzrostem sześciu cali. Zwierzę to nadałoby się wybornie do towarzystwa owych trzech zawołanych karłów co właśnie teraz popisują się w teatrze dresdeńskim, a których przed trzema podobnie laty widzieliśmy we Lwowie na scenie niemieckiej.

— Dnia 1. sierpnia upłynęło właśnie 20. lat, jak zniosła Anglia niewolnictwo na swych wschodnio-indyjskich wyspach i innych koloniach. Ośmiokrotnie stotysięcy murzynów otrzymało wolność w owym dniu pamiętnym, w którego rocznicę zanoszą ciągle modły po kościołach Anglii i Ameryki błagając Boga, aby i inne narody poszły za przykładem Anglii.

— W zeszłym roku wydał rząd angielski 2028 przywilejów a zarejestrował w ogóle 3200 nowych wynalazków. W bieżącym roku wpłynęło już 1474 prośb o przywileje na nowe wynalazki. Urząd patentowy zebrał w zeszłym roku 99.092 funt. szt. Po odtrąceniu wydatków administracyjnych obliczono czysty zład dochód na 6005 L.

— Wynalazca krynoliny, niejaki p. Frith, przed niewielu laty ubogi, w krótkim czasie uzbierał wielki majątek i w mieście Beaunyency zakupił wspaniały ogród, gdzie teraz okazałe pomieszkanie muruje.